കമ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടികൾക്ക് എന്തുപ്രസക്തി?

സി.പി.എം. ജനറൽ സെക്രട്ടറി മാറിയാൽ പാർട്ടി മാറുമോ? പ്രകാശ് കാരാട്ടിനെ പിന്തുടർന്ന് സീതാറാം യെച്ചൂരി നേതൃനിരയിലെത്തിയ സാഹചര്യത്തിൽ ഇന്ത്യയിലെ കമ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടികളുടെ പ്രസക്തിയെക്കുറിച്ച് ഒരു അന്വേഷണപരമ്പര (2015 ഏപ്രിൽ 23,24,25 തിയ്യതികളിൽ മാതൃഭൂമി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി)

രാജ്യത്തെ ഇടത്‌വലത് കമ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടികളുടെ നയങ്ങളെയും പരിപാടികളെയും കുറിച്ച് ഇക്കാലത്ത് കേരളത്തിലെ മാധ്യമങ്ങൾ മാത്രമേ ചർച്ചചെയ്യാറുള്ളൂ. സി.പി.എം. ജനറൽ സെക്രട്ടറി ആരെന്നതും അവരെ അലട്ടുന്ന വിഷയമല്ല; ആരായാലെന്ത്. ശാക്തികമായി ഈ പാർട്ടികൾ ഇന്ന് തീർത്തും അപ്രസക്തരാണ്. 545 സീറ്റുള്ള ലോക്‌സഭയിൽ ഒമ്പതു സീറ്റ് നേടിയ സി.പി.എമ്മും ഒന്നുമാത്രമുള്ള സി.പി.ഐ.യും എന്തെങ്കിലും ചർച്ചയർഹിക്കുന്ന ദേശീയപാർട്ടികളല്ലാതായിട്ടു ്.

1990നിപ്പുറം ആഗോളതലത്തിൽ കമ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനത്തിനും അവ നയിച്ച ഭരണകൂടങ്ങൾക്കുമേറ്റ തിരിച്ചടിക്കുശേഷം വിരലിലെണ്ണാവുന്ന രാജ്യങ്ങളിലേ പാർട്ടി പേരിലെങ്കിലും അവശേഷിച്ചുള്ളൂ. പേരും കൊടിയും നിലനിർത്താൻ പറ്റാതെ പലേടത്തും പുതിയ പേരും കൊടിയും മാത്രമല്ല പരിപാടിയും നയവും ദീർഘകാലലക്ഷ്യവും പുനർനിർമിക്കേ ിവന്നു. ആ കൊടുങ്കാറ്റിൽ ഇന്ത്യയിലെ കമ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടികൾ വലിയ പരിക്കില്ലാതെ നിലനിന്നുവെന്നത് അദ്ഭുതമായിരുന്നു. എന്നുമാത്രമല്ല, ഒരു വ്യാഴവട്ടത്തിനകം ദേശീയഭരണത്തിൽ നിർണായകപങ്കുവഹിക്കുന്ന ശക്തിയായിമാറി. 2004ൽ 43സീറ്റിൽ ജയിച്ച സി.പി.എം. ഭരണാനുകൂലപക്ഷത്തെ ര ാമത്തെ വലിയ പാർട്ടിയായി. പത്തുസീറ്റുമായി സി.പി.ഐ.യും പിന്നെ ആർ.എസ്.പി. തുടങ്ങിയ മറ്റ് ഇടതുപക്ഷപാർട്ടികളും ചേർന്ന്, 142 സീറ്റ് മാത്രമു ായിരുന്ന കോൺഗ്രസിന്റെ ഭരണത്തെ ഗുണപരമായി വളരെ സ്വാധീനിച്ചു. ആഗോളതലത്തിലെ തിരിച്ചടികൾപിന്നിട്ട് ഇന്ത്യയിൽ കമ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടികൾ പൂർവാധികം ശക്തമാവുകയാണെന്ന പ്രതീക്ഷയും അന്നു സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടു.

ആണവക്കരാറിനെച്ചൊല്ലി യു.പി.എ.ക്കുള്ള പിന്തുണ പിൻവലിച്ചതിന്റെ ശരിതെറ്റുകളിലേക്ക് ഇവിടെ കടക്കുന്നില്ല. ജനങ്ങളെ ആ തീരുമാനത്തിന്റെ അനിവാര്യത ബോധ്യപ്പെടുത്താൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല എന്ന സത്യം അവശേഷിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ പിന്തിരിഞ്ഞുനോക്കുമ്പോൾ നേതൃത്വത്തിനുതന്നെ അക്കാര്യത്തിൽ അന്നത്തെ നിശ്ചയദാർഢ്യം കാണുന്നില്ല. ഇടതുപക്ഷം ചെയ്തത് ശരിയോ തെറ്റോ ആവട്ടെ, ജനപിന്തുണയുടെ കാര്യത്തിൽ അതു തിരിച്ചടിയായി എന്നത് യാഥാർഥ്യമാണ്. 43സീറ്റിൽനിന്ന് സി.പി.എം. 16ലേക്കും പത്തിൽനിന്ന് സി.പി.ഐ. നാലിലേക്കും തളർന്നു. 2014 ആയപ്പോഴേക്കിത് കൂടുതൽ ദയനീയമായി. 2004ലെ സി.പി.എം. അംഗസംഖ്യയാണ് 2014ൽ കോൺഗ്രസിന് ലോക്‌സഭയിലെന്നത് കോൺഗ്രസിനെ ലജ്ജിപ്പിക്കണം. പക്ഷേ, അതിൽ സി.പി.എമ്മിന് അഭിമാനിക്കേ തായൊന്നുമില്ല. സി.പി.എമ്മിനും സി.പി.ഐ.ക്കുംചേർന്ന് ഇപ്പോൾ പത്തുസീറ്റേയുള്ളൂ. പത്തുവർഷംകൊ ു ായ തളർച്ച.

പാർട്ടി ജനിച്ചതിന്റെ അമ്പതാം വാർഷികമാഘോഷിക്കുമ്പോൾ സി.പി.എമ്മിനു വേണമെങ്കിൽ ഒരുകാര്യത്തിലാശ്വസിക്കാം. അന്ന് ഇറങ്ങിപ്പോന്ന മാതൃസംഘടനയായ സി.പി.ഐ.യെക്കാൾ പാർട്ടി ശക്തിപ്പെട്ടിട്ടു ്. പാർട്ടിയുടെ പിളർപ്പിനുശേഷം നടന്ന ആദ്യത്തെ ലോക്‌സഭാ തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ 4.95ശതമാനം വോട്ടും 23സീറ്റും സി.പി.ഐ. കൈവശപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. 4.44ശതമാനം വോട്ടോടെ 19സീറ്റുകളേ സി.പി.എമ്മിനു നേടാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നുള്ളൂ. അഞ്ചുവർഷം പിന്നിടുംമുമ്പുതന്നെ സി.പി.ഐ. പിറകോട്ടുപോയി. 1971ൽ സി.പി.എം. 5.12ശതമാനം വോട്ടുനേടി, 4.73ശതമാനം മാത്രം വോട്ടുനേടിയ സി.പി.ഐ.യെ പിന്നിലാക്കി. അടിയന്തരാവസ്ഥയിൽ കോൺഗ്രസിനൊപ്പം നിന്നതുകൊ ായിരുന്നു ആ തിരിച്ചടിയെന്നു ന്യായീകരിക്കാൻ പറ്റില്ല. കാരണം, കോൺഗ്രസുമായുള്ള ബന്ധംവിടർത്തി ഇടതുപക്ഷത്ത് നിലയുറപ്പിച്ചശേഷം 1980ൽ നടന്ന തിരഞ്ഞെടുപ്പിലും സി.പി.ഐ.യുടെ സ്ഥിതി മോശമാവുകയാണുചെയ്തത്. വോട്ടർപിൻബലം 2.59 ആയി കുറഞ്ഞു. സീറ്റ് പത്തുമാത്രം. സി.പി.എം. വോട്ടർപിൻബലം അപ്പോഴേക്ക് 6.24 ശതമാനത്തിലേക്കുയർന്നിരുന്നു. സീറ്റ് 37 ആയി. പശ്ചിമബംഗാളിലെ തിരിച്ചുവരവാണ് സി.പി.എമ്മിനെ ഈനേട്ടമു ാക്കാൻ സഹായിച്ചതെന്നുപറയാമെങ്കിലും സി.പി.ഐ.യുടെ ശോഷണത്തിന് ന്യായീകരണമൊന്നുമു ായിരുന്നില്ല. സി.പി.ഐ. ഇടതുപക്ഷത്തോടൊപ്പം ചേർന്നതുകൊ ് ഇടതുപക്ഷവും ശക്തിപ്പെട്ടില്ല, സി.പി.ഐ.യും ശക്തിപ്പെട്ടില്ല. ബിഹാറിലും ആന്ധ്രയിലും പഞ്ചാബിലും തമിഴ്‌നാട്ടിലും സി.പി.ഐ.ക്ക് ശക്തിയു ായിരുന്നു. ഒരുഘട്ടത്തിൽ

ബിഹാറിൽ പാർട്ടിക്ക് 40 എം.എൽ.എ.മാരു   ായിരുന്നു. സി.പി.എമ്മിനോടൊപ്പം കൂടിയതാണ് തളരാൻ കാരണമെന്ന ചിന്ത ശക്തമാണു പാർട്ടിയിൽ.

ര   ുപാർട്ടികൾക്കും കിട്ടിയ വോട്ട് ചേർന്നാലും പിളർപ്പിന്റെകാലത്തെക്കാൾ ശതമാനക്കണക്കിൽ കുറവാണെന്ന യാഥാർഥ്യത്തിനുനേരെ എങ്ങനെ കണ്ണടയ്ക്കും. 1967ൽ സി.പി.ഐ.ക്കും സി.പി.എമ്മിനുംകൂടി 9.39ശതമാനം വോട്ട് രാജ്യത്തെമ്പാടുമായി കിട്ടിയിരുന്നു. പിന്നീടതു കുറഞ്ഞിട്ടേയുള്ളൂ. അരനൂറ്റാ   ിനിടയിൽ നേടിയ ഏറ്റവും കൂടിയ വോട്ടായിരുന്നു 1967ലേത്. 1977ൽ അത് 7.11 ആയി കുറഞ്ഞു. 1980ൽ അല്പമുയർന്ന് 8.73 ആയി. 2014ൽ എല്ലാ ഇടതുപാർട്ടികൾക്കുംകൂടി 4.5ശതമാനം വോട്ടേ കിട്ടിയുള്ളൂ. സി.പി.എമ്മിന് 3.3ശതമാനമേയുള്ളൂ. ഒരുസീറ്റുമാത്രംകിട്ടിയ സി.പി.ഐ.യുടേത് 0.80ശതമാനമായിരുന്നു. '67ലെ 9.39ൽനിന്നാണ് ഈ തകർച്ചയെന്നോർക്കണം.

നരേന്ദ്രമോദിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ കൊടുങ്കാറ്റുപോലെ ബി.ജെ.പി. ആഞ്ഞടിക്കുമ്പോൾ ഇടതുപക്ഷമുൾപ്പെടെയുള്ള മതേതരപാർട്ടികൾക്ക് അതിന്റെ ഗൗരവം പിടികിട്ടിയതേയില്ല. സമകാലികയാഥാർഥ്യങ്ങളിൽനിന്ന് അവരെല്ലാം എത്ര അകലെയായിരുന്നുവെന്ന് ഇത് എടുത്തുകാട്ടുന്നു. പ്രസക്തമായി പിന്നീടു തോന്നിയിട്ടില്ലാത്ത ആണവക്കരാറിൽത്തൂങ്ങി കോൺഗ്രസ്ഇടതുപക്ഷമതേതര പാർട്ടികൾ വഴിപിരിഞ്ഞില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഇത്ര കനത്ത തോൽവി അവർക്കു   ാകുമായിരുന്നില്ല. ബി.ജെ.പി.വിരുദ്ധ വോട്ടുകൾ ഭിന്നിക്കാതിരിക്കാനുള്ള അടവുതന്ത്രങ്ങൾ പ്രയോഗിക്കാൻപോലും ഇടതുമതേതരപാർട്ടികൾക്കായില്ല. തോറ്റു തുന്നംപാടിയപ്പോഴെങ്കിലും ഐക്യംവേണമെന്ന് ജനതാപരിവാറുകാർക്കു തോന്നി. കമ്യൂണിസ്റ്റ് പരിവാറുകാർക്ക് അതും ഇതുവരെ തോന്നിയിട്ടില്ല.

ഇനി എന്തുപ്രസക്തിയാണ് ര   ു കമ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടികൾക്കുള്ളത്? ര   ായിനിൽക്കുമ്പോഴുള്ളതിൽ അല്പമേറെ പ്രസക്തി ഒറ്റപ്പാർട്ടിയായാലെങ്കിലുമു   ാവില്ലേയെന്ന് ഇടതുപക്ഷാഭിമുഖ്യമുള്ള നിരീക്ഷകർ ചോദിക്കാറു   ്. സി.പി.ഐ.യെ ശാക്തികമായി പിന്തള്ളിക്കഴിഞ്ഞുവെന്നതിന്റെ ധാർഷ്ട്യംകൊ   ാണോയെന്നറിയില്ല, സി.പി.എം. ഇരുകമ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടികളുടെ പുനരേകീകരണമെന്ന ആശയത്തോട് ഒരിക്കലും അനുഭാവം പ്രകടിപ്പിച്ചിട്ടില്ല. വർഗശത്രുപ്പാർട്ടികളെ നേരിടുന്നതിനെക്കുറിച്ച് ആലോചിക്കുന്നതിലുമേറെസമയം മിക്കപ്പോഴും ഇവർ പരസ്പരം തോൽപ്പിക്കാനുള്ള തന്ത്രങ്ങളാവിഷ്കരിക്കാനാണു ചെലവഴിക്കാറുള്ളത്. പുതുച്ചേരിയിൽ പാർട്ടികോൺഗ്രസിനുശേഷം സി.പി.ഐ. സെക്രട്ടറി പി.സുധാകർ റെഡ്ഡി വ്യക്തമാക്കിയത് കമ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടികളുടെ ലയനം അനിവാര്യമാണെന്നാണ്. ഇനി സി.പി.എമ്മാണ് അവരുടെ നിലപാട് വ്യക്തമാക്കേ   തെന്നും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. ഹൈദരാബാദിലെ സി.പി.എം. കോൺഗ്രസ് തുടങ്ങുന്നതിനുമുമ്പുതന്നെ സി.പി.എം. ജനറൽ സെക്രട്ടറി പ്രകാശ് കാരാട്ട് മറുപടിയുംപറഞ്ഞു; ലയനം നല്ല ആശയംതന്നെ, പക്ഷേ, നിലവിലുള്ള സാഹചര്യത്തിൽ അതു പ്രായോഗികമല്ല. പാർട്ടികോൺഗ്രസിൽ വിഷയം ചർച്ചചെയ്തതായി ഒരു സൂചനയുമില്ല.

എന്തിന്റെപേരിലാണ് പാർട്ടി പിളർന്നതെന്നത് ചരിത്രംപഠിക്കുന്നവർ മനസ്സിലാക്കും. പക്ഷേ, എന്തിന്റെപേരിലാണ് ഇവർ ഇന്നും ര   ുപാർട്ടിയായി നിൽക്കുന്നതെന്ന് ഇവർക്കുതന്നെ അറിയില്ല. ര   ുപാർട്ടിയും ചേർന്നാൽ എന്തെങ്കിലും അദ്ഭുതങ്ങൾ സംഭവിക്കുമെന്ന് ആരും പ്രതീക്ഷിക്കുന്നില്ല. പക്ഷേ, കാര്യമായ വൈരുധ്യങ്ങൾ തത്ത്വങ്ങളിലോ പ്രവർത്തനങ്ങളിലോ ഇല്ലാത്ത ര   ു കമ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടികൾ എന്തിന് എന്നചോദ്യത്തിനു മറുപടിയില്ല. പഴയകാല സി.പി.ഐ. നേതാവ് മോഹിത് സെൻ ആവർത്തിക്കാറുള്ള ഒരു തമാശ ഈയിടെ മെയിൻസ്ട്രീം വാരികയിലെ ലേഖനത്തിൽ ഗവേഷകനായ ഡോ. അജയ്കുമാർ കോടോത്ത് ഉ ദ്ധരിച്ചുക   ു: ''ഒരു രാജ്യത്ത് ര   ു കമ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി ആവാം. പക്ഷേ, എന്തിന് ര   ു സി.പി.എം.?''
അതെ, തങ്ങൾ സി.പി.എമ്മിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തരാണെന്നുകാട്ടാനെങ്കിലും സി.പി.ഐ. പലകാര്യങ്ങളിലും കൂടുതൽ ഇടതുസ്വഭാവമുള്ള നയങ്ങൾ സ്വീകരിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു   ്. സി.പി.എമ്മുമായി എപ്പോഴും ഏറ്റുമുട്ടുകയാണെന്നു തോന്നിക്കാനും ശ്രമിക്കുന്നു   ്. ഇതുകൊ   ാന്നും സി.പി.ഐ. ശക്തിപ്പെടാൻപോകുന്നില്ല. എവിടെയെങ്കിലും കുറച്ചു പ്രവർത്തകർ സി.പി.എം.വിട്ട് സി.പി.ഐ.യിലോ തിരിച്ചോ ചേർന്നതുകൊ   ് ഇടതുപ്രസ്ഥാനത്തിന് എന്തു നേട്ടമാണു   ാവുക?

ഏതാണ് വ്യത്യസ്തമായ പാർട്ടി?

പഴയമട്ടിലുള്ള തൊഴിലാളിവർഗത്തെ ഇനി കേരളംപോലുള്ള പ്രദേശത്ത് ആശ്രയിക്കാൻ തൊഴിലാളിവർഗപാർട്ടിക്കുമാവില്ല. കാർഷികരംഗവും പരമ്പരാഗതവ്യവസായങ്ങളും പിറകോട്ടുപോവുമ്പോൾ ഇവ പാർട്ടിയുടെ ശക്തികേന്ദ്രങ്ങളായി നിലനിൽക്കുകയില്ല

മാർക്സിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ രാജ്യത്തെ ഏറ്റവും വലിയ ശക്തികേന്ദ്രം കേരളമാണെന്നത്, പാർട്ടിസ്വാധീനത്തെ സാമൂഹിക സാമ്പത്തിക അവസ്ഥകളുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തി വിലയിരുത്തുന്നവർക്ക് വലിയ വൈരുധ്യമായി അനുഭവപ്പെടും. ദാരിദ്ര്യവും പിന്നാക്കാവസ്ഥയും ചൂഷണവുമെല്ലാം കൊടികുത്തിവാഴുന്ന പ്രദേശങ്ങളിലാണ് മാർക്സിയൻ പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ ശക്തിപ്പെടേ   ത്. ഇന്ത്യയിലിപ്പോൾ അത്തരം പ്രദേശങ്ങളിലൊന്നും മാർക്സിസ്റ്റ് പാർട്ടിക്ക് കാര്യമായ സ്വാധീനമില്ല. സി.പി.എമ്മിനുള്ളതിലേറെ സ്വാധീനം പല പ്രദേശങ്ങളിലും മാവോവാദികൾക്കു   ്. മാർക്സിസ്റ്റ് പാർട്ടിക്ക് സ്വാധീനമുള്ളതാകട്ടെ, ജീവിതനിലവാരസൂചികകളിലും വിദ്യാഭ്യാസആരോഗ്യസാംസ്കാരിക വളർച്ചയിലും യൂറോപ്യൻ നിലവാരത്തോടു കിടപിടിക്കുന്ന കേരളത്തിലും! ഇത് സി.പി.എമ്മിന്റെ ശൈലിയെയും നിലപാടുകളെയും വളരെയേറെ സ്വാധീനിക്കുന്നു   ്.

അഞ്ചുവർഷംകൂടുമ്പോൾ ഇരുമുന്നണിയും മാറിമാറി പ്രതിപക്ഷഭരണക്കസേരകൾ വെച്ചുമാറാറു   ങ്കിലും യഥാർഥത്തിൽ സി.പി.എം. എല്ലായ്പ്പോഴും കേരളത്തിൽ ഭരണത്തിലാണെന്നുപറയാം. ഭരണാധികാരമെന്നത് സെക്രട്ടേറിയറ്റിലെ അധികാരം മാത്രമല്ലല്ലോ. 14 ജില്ലയുള്ളതിൽ പത്തും പന്ത്ര   ും ജില്ലകളിൽ എപ്പോഴും ഇടതുപക്ഷമാണ് ജില്ലാപഞ്ചായത്തുകൾ ഭരിക്കുന്നത്. ബഹുഭൂരിപക്ഷം മുനിസിപ്പൽ കോർപ്പറേഷനുകളിലും മുനിസിപ്പാലിറ്റികളിലും ബ്ലോക്ക്ഗ്രാമ പഞ്ചായത്തുകളിലും ഇടതുപക്ഷഭരണമാണ്. ഇതിനെല്ലാംപുറമേ സഹകരണബാങ്കിങ് മേഖലയിലൂടെയും മറ്റനേകം വ്യവസായവിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളിലൂടെയും പാർട്ടി കൈയാളുന്ന അധികാരവും ധനവും സംസ്ഥാനസർക്കാറിന്റേതിനെക്കാൾ ഒട്ടും കുറവല്ലെന്നുകാണാം. പ്രതിപക്ഷത്തിരിക്കുമ്പോഴും രാഷ്ട്രീയത്തിന്റെ അജൻഡ സി.പി.എം. നിശ്ചയിക്കുന്നത് ഈ അധികാരവും അതിന്റെകൂടി ബലത്തിൽ സൃഷ്ടിച്ച സംഘടനാശക്തിയുംവഴിയാണ്. പാർട്ടി സമാഹരിച്ചിട്ടുള്ള സ്വത്തുക്കളുടെ മുഴുവൻ കണക്ക് പാർട്ടിയുടെതന്നെ കൈവശമു   ായെന്നു സംശയമാണ്. തുടർച്ചയായി 34 വർഷം ഭരിച്ച പശ്ചിമബംഗാളിൽ കേരളത്തിലുള്ളതിന്റെ നാലിലൊന്നു സ്വത്തു   ാക്കാൻ പാർട്ടിക്കു കഴിയാതിരുന്നത് അവിടത്തെ മൊത്തം ദരിദ്രാവസ്ഥമൂലംകൂടിയാവാം. സംസ്ഥാനഭരണമില്ലെങ്കിലും ഇവിടെ പിടിച്ചുനിൽക്കാൻ പാർട്ടിക്കു കഴിയുന്നത് ഇതെല്ലാംകൊ   ുകൂടിയാണ്.

സംഘടനാശേഷിയും അധികാരശക്തിയും പേശീബലവും വലിയൊരു കോർപ്പറേറ്റ് സംരംഭത്തിന്റേതുപോലുള്ള ധനശക്തിയും കാരണം കേരളത്തിൽ സി.പി.എമ്മിന് തൊഴിലാളിവർഗപ്പാർട്ടി എന്ന എളിമ ഇന്നില്ല. മലബാറിലെ ചില പ്രദേശങ്ങളിൽ മൂന്നുനാലു ദശകങ്ങളായി നടന്നുവരുന്ന നിഷ്ഠുരമായ കൊലപാതകപരമ്പരകളുടെ മുഴുവൻ ഉത്തരവാദിത്വം സി.പി.എമ്മിനല്ലെങ്കിലും ഇത് പാർട്ടി അണികളുടെ സ്വഭാവത്തിൽ ദോഷകരമായ മാറ്റം വരുത്തുന്നു   ്. വായന, പഠനം, പ്രത്യയശാസ്ത്രചർച്ച, പൊതുജനസേവനം എന്നിവയ്ക്ക് മുൻതൂക്കംനൽകിയിരുന്ന കാലത്തുനിന്ന് പുതിയ സാഹചര്യങ്ങൾ പുതിയ മുൻഗണനകൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നു   ്. നുഴഞ്ഞുകയറുന്ന മറ്റു ജീർണതകളെക്കുറിച്ച് പാർട്ടി റിപ്പോർട്ടുകളിൽ കാണാം. അധികാരം പിടിക്കുകയും നിലനിർത്തുകയും ചെയ്യാൻ എന്തുവിലകൊടുക്കാനും പാർട്ടികളും മുന്നണികളും തയ്യാറാണ്. മറ്റു പാർട്ടികളിൽനിന്ന് കമ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടികളെ വ്യത്യസ്തമാക്കുന്ന ബൗദ്ധികപ്രത്യയശാസ്ത്രധാർമിക ഗുണങ്ങൾ ഓരോന്നായി അപ്രത്യക്ഷമാവുന്നു. ഒരുപാർട്ടിക്കും തങ്ങളുടേത് വ്യത്യസ്തമായൊരു പാർട്ടിയാണെന്നവകാശപ്പെടാൻ ഇന്നു കഴിയില്ല.

ഏതെങ്കിലുമൊരു പാർട്ടി ഇന്നതെറ്റ് ചെയ്യില്ല എന്ന് ഉറപ്പിച്ചുപറയാൻ കഴിയാതായിട്ടു   ്. സാധാരണ മനുഷ്യർക്ക് അസഹ്യമായ സമരരൂപങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ, അധാർമികമായ പണപ്പിരിവിൽ, തത്ത്വദീക്ഷയില്ലാത്ത രാഷ്ട്രീയകൂട്ടുകെട്ടുകളിലേർപ്പെടുന്നതിൽ, എതിരാളികളോടുകാട്ടുന്ന അസഹിഷ്ണുതയിലും ഹിംസാത്മകതയിലും, പണം വാരിയെറിഞ്ഞുള്ള ആഡംബരങ്ങളിൽ, അധികാരം പാർട്ടി വളർത്താനുപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതിൽ, പണവും ജീവിതസൗകര്യങ്ങളും നേടാൻ എളുപ്പവിദ്യകൾ സ്വീകരിക്കുന്നതിൽ, പാർട്ടിപ്രവർത്തനംതന്നെ ഉപജീവനമാർഗമാക്കുന്നതിൽ, നേതാക്കളെ ഫ്ലക്സ് ബോർഡുകളിൽ പ്രതിഷ്ഠിച്ച് വീരപുരുഷന്മാരാക്കുന്നതിൽ, എല്ലാത്തരം മതാന്ധതകളോടും വിട്ടുവീഴ്ചചെയ്യുന്നതിൽ... ഇത്തരം അനേകമനേകം സ്വഭാവങ്ങൾ എല്ലാ രാഷ്ട്രീയപ്പാർട്ടികൾക്കും പൊതുവായിട്ടു   ്; ഡിഗ്രിയിൽ ചില്ലറ വ്യത്യാസങ്ങളു   ാകുമെന്നേയുള്ളൂ.

സി.പി.എമ്മും വ്യത്യസ്തമല്ലതന്നെ.

വർഗീയപ്പാർട്ടികളെ അകറ്റിനിർത്തുമെന്ന് ഉറപ്പിച്ചുപറഞ്ഞിരുന്ന സി.പി.എം., കൊടിയ വർഗീയതയുടെ പ്രതീകമായി കേരളംക ഒരു നേതാവിനെ മുന്നണിയുടെ പ്രചാരണവേദിയിൽ കൊ ുവന്നിരുത്തി. ഇതു പാർട്ടിക്ക് എന്തു ദ്രോഹംചെയ്യുമെന്നു ചിന്തിക്കാൻ കഴിയാതെപോയത് ആ ആളുടെ പക്കലു ന്നു തെറ്റിദ്ധരിച്ച വോട്ട്ബാങ്കിന്റെ വലിപ്പത്തിൽ മനസ്സു കുരുങ്ങിപ്പോയതുകൊ ാണ്. 'ശാശ്വതശത്രുക്കളും മിത്രങ്ങളുമില്ല, ശാശ്വതമായ താത്പര്യങ്ങളേയുള്ളൂ' എന്ന സിദ്ധാന്തത്തെ ശരിവെയ്ക്കുംവിധം ആരുമായും എപ്പോഴും കൂട്ടുകൂടാമെന്നതാണ് സി.പി.എമ്മിന്റെയും നില. ആജന്മശത്രുവായി കൊ ുനടന്നിരുന്ന കെ. കരുണാകരന്റെ പാർട്ടിയുമായി സഖ്യമു ാക്കുന്നതിനെ സി.പി.എം. വികാരപൂർവം ന്യായീകരിച്ചു, സഖ്യം പഞ്ചായത്തുതലത്തിൽ ഒതുങ്ങിപ്പോയെങ്കിലും. കെ.എം. മാണി ഇടതുമുന്നണിയുടെ മുഖ്യമന്ത്രിയാകാതെപോയത് തലനാരിഴയ്ക്കാണ്. നാളെ ആരും ഈ മുന്നണിയുടെ ഭാഗമാകാം.

ഗാഡ്ഗിൽ കമ്മീഷൻ ഉയർത്തിപ്പിടിച്ച നിർണായകമായ പരിസ്ഥിതിബാധ്യതകളവഗണിച്ച് പാർട്ടി നിലപാടെടുത്തതും വോട്ടിൽ അത്യാർത്തിപൂ ാണ്. ലോക്സഭാ തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ നാലഞ്ചുസീറ്റിൽ മത്സരിപ്പിച്ച സ്വതന്ത്രസ്ഥാനാർഥികളുടെ ബയോഡാറ്റ ഇടതുപക്ഷം എത്ര വലതുപക്ഷമായിട്ടു ന്നതിന്റെ ചിത്രം തരും. ജനങ്ങൾക്കു വേറെ നിവൃത്തിയില്ലാത്തതുകൊ ് അഞ്ചുവർഷം കൂടുമ്പോൾ ഇരുകൂട്ടരെയും മാറിമാറി അധികാരത്തിലേറ്റുന്നു ന്നതു ശരി. പക്ഷേ, വിജയികൾക്കു കിട്ടുന്ന ഭൂരിപക്ഷമോ സീറ്റെണ്ണമോ യഥാർഥത്തിൽ വോട്ടറുടെ അതൃപ്തിയും പ്രതിഷേധവും മടുപ്പും പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നേയില്ല. അതിനുള്ള സംവിധാനം ഒരു വോട്ടിങ് രീതിയിലുമില്ലല്ലോ. രാഷ്ട്രീയപ്രവർത്തകരിലുള്ള ജനവിശ്വാസം തകർന്നുകൊ ിരിക്കുന്നുവെന്ന പൊതുബോധം ബൂർഷ്വാപാർട്ടികൾക്കേ ബാധകമാവൂ എന്നു നടിക്കുകയാണ് കമ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടികൾ. ഇക്കാര്യത്തിൽ ജനങ്ങൾ ഒരുപാർട്ടിയെയും വേർതിരിച്ചുകാണുന്നില്ല; ഇടതുപക്ഷത്തിനു വോട്ടുചെയ്യുന്നവരിൽ നല്ലൊരുപങ്കുപോലും കാണുന്നില്ല.

പഴയമട്ടിലുള്ള തൊഴിലാളിവർഗത്തെ ഇനി കേരളംപോലുള്ള പ്രദേശത്ത് ആശ്രയിക്കാൻ തൊഴിലാളിവർഗപാർട്ടിക്കുമാവില്ല. കാർഷികരംഗവും പരമ്പരാഗതവ്യവസായങ്ങളും പിറകോട്ടുപോവുമ്പോൾ ഇവ പാർട്ടിയുടെ ശക്തികേന്ദ്രങ്ങളായി നിലനിൽക്കുകയില്ല. അനുദിനം ശക്തിപ്രാപിക്കുന്ന ഇടത്തരക്കാരൻ എന്ന വർഗത്തിന്റെ താത്പര്യങ്ങൾക്കു പ്രാമുഖ്യം നൽകാതിരിക്കുന്നത് തിരിച്ചടിയാകും. ടെക്നോളജിയുടെ പുതിയ പ്രയോഗങ്ങൾ പുതിയ ഉത്പാദനമേഖലകൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നു. അവിടെനടക്കുന്ന ചൂഷണങ്ങൾ പഴയ കണ്ണാടിയിൽക്കൂടി ക ാ പഴയ ആയുധങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചോ നേരിടാൻകഴിയില്ല. ഒരു ഐ.ടി. കമ്പനിയിലെ പ്രശ്നങ്ങൾ പറയാൻ പത്രസമ്മേളനംവിളിച്ച ജീവനക്കാർ മുഖംമൂടിയിട്ടാണ് ക്യാമറകളെ അഭിമുഖീകരിച്ചതെന്ന് വാർത്തക ിരുന്നു. ഐ.ടി.യിലല്ല, മറ്റനേകം മേഖലകളിൽ പണിയെടുക്കുന്നവരുടെ സംഘടനകൾ ഏതാ ് നിരോധിക്കപ്പെട്ട തീവ്രവാദിസംഘടനകളെപ്പോലെയാണ്. നിവേദനം എഴുതിക്കൊടുക്കാൻപോലും സ്വാതന്ത്ര്യമില്ല. ഇവിടങ്ങളിൽ യൂണിയനുകൾ അപ്രത്യക്ഷമാകുന്നു, അപ്രസക്തമാകുന്നു. വമ്പിച്ചതോതിലുള്ള ശമ്പളവർധനയ്ക്കോ കൂറ്റൻ ബോണസിനോ അല്ല അടിസ്ഥാനവേതനത്തിനും ജോലിക്കിടയിൽ ഒന്ന് ഇരിക്കാനോ മൂത്രമൊഴിക്കാനോ ഉള്ള സൗകര്യത്തിനും വേ ിപ്പോലും സമരംചെയ്യേ ിവരുന്നു. മിക്ക ട്രേഡ് യൂണിയനുകളും മുഖ്യധാരാപാർട്ടികളും മാധ്യമങ്ങളും ഇതൊന്നും ക തായി നടിക്കാറില്ല. സമ്പന്നമായ, ട്രേഡ് യൂണിയനുകൾ അധികാരം കൈയാളുന്ന സർക്കാർപൊതുമേഖലാസേവന മേഖലകളിലേ പാർട്ടികൾക്കു നോട്ടമുള്ളൂ. അവിടെ വലിയ മെനക്കേടുകളില്ല. പണത്തിനും പഞ്ഞമില്ല.

നാട്ടിൽ പണിയില്ലാതെ, ഗൾഫിന്റെ യാതനകളിലേക്ക് ആയിരങ്ങൾ പരക്കംപായുന്നു. ഇതേ കേരളത്തിലേക്ക് പണിയെടുക്കാൻ മറ്റു സംസ്ഥാനങ്ങളിൽനിന്ന് ആളുകൾ വരുന്നു. ഇതാരും 10 വർഷംമുമ്പുപോലും സങ്കല്പിച്ചിരുന്നില്ല. മറ്റെങ്ങു ് ഇത്തരമൊരു വിചിത്രപ്രതിഭാസം? നമ്മുടെ യുവാക്കൾക്ക് ഇവിടെത്തന്നെ ജോലിചെയ്തു ജീവിക്കാവുന്ന ഒരു സാമ്പത്തികനയവും അവബോധവും സൃഷ്ടിക്കാൻ കഴിയേ താണ്. വിദേശത്തുനിന്നെത്തുന്ന 70,000കോടിയോളം രൂപ ഉത്പാദനപരമായി വിനിയോഗിക്കുന്നതിനുള്ള സാമ്പത്തികപരിപാടിയും ഇത്രയുംകാലമായിട്ടും രൂപപ്പെടുത്താൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. മറ്റൊരു സംസ്ഥാനത്തും കേരളത്തോളം ശക്തമായ ഒരു സഹകരണപ്രസ്ഥാനമില്ല. പക്ഷേ, സഹകരണമേഖല പാർട്ടികളുടെ മിക്കവാറും ഇടതുപക്ഷപാർട്ടികളുടെ കറവപ്പശുമാത്രമാണ്. അതിനെ മാറ്റത്തിനുള്ള ഒരു സാമ്പത്തികശക്തിയായി രൂപാന്തരപ്പെടുത്താനോ മൂലധനം സ്വരൂപിക്കുന്നതിനും ഉത്പാദനപരമായി നിക്ഷേപിക്കുന്നതിനുമുള്ള

ഒരു ബദൽ സംവിധാനമായി വളർത്താനോ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല.

മുഖ്യധാരാ ഇടതുപക്ഷത്തിനു സമാന്തരമായ നവ ഇടതുപക്ഷ ചിന്താധാരകളും മാധ്യമങ്ങൾക്കു സമാന്തരമായ നവമാധ്യമങ്ങളും ഉപരിമധ്യ വർഗ അധികാരപ്രയോഗത്തിനു സമാന്തരമായ നവപ്രക്ഷോഭമേഖലകളും ഉയർന്നുവരുന്നു ്. ക ില്ലെന്നും കേട്ടില്ലെന്നും നടിക്കുന്നത് കമ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ മാത്രമല്ല, ജനാധിപത്യത്തിന്റെതന്നെ ഭാവിക്കും ഹാനികരമാവും.

പ്രതികൂലകാലം, വെല്ലുവിളികളേറെ

മതമൗലികവാദത്തിന്റെയും മതരാഷ്ട്രീയത്തിന്റെയും സംഘടിതശക്തികൾ കേരളത്തെ പഴയ ഭ്രാന്താലയത്തിന്റെ പുതിയ പതിപ്പായി രൂപാന്തരപ്പെടുത്തുകയാണ്. നൂറ്റാ ുകൾക്ക് പിറകിലേക്ക് സമൂഹത്തെ പിടിച്ചുവലിക്കുന്ന മതഭ്രാന്തന്മാരെ ചെറുക്കാനെങ്കിലും ഇടതുപക്ഷം മുന്നിൽ നിന്നേ തീരൂ.

കേരളത്തിലെ ഏറ്റവും ജനപിന്തുണയുള്ള പാർട്ടി സി.പി.എം. ആണെന്ന് 2011ലെ നിയമസഭാതിരഞ്ഞെടുപ്പ് വോട്ടുകണക്കുകൾ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു. വോട്ട് കൂടുതൽ കിട്ടാൻ കുബുദ്ധികൾ ഏറെ പ്രയോഗിച്ചതിന്റെ ഫലമായാണ് 2014ൽ വോട്ടുശതമാനം നന്നേ കുറഞ്ഞത്. ലോക്സഭാ തിരഞ്ഞെടുപ്പിലെ പാർട്ടിവോട്ടും പാർട്ടി മത്സരിപ്പിച്ച സ്വതന്ത്രരുടെ വോട്ടും കൂട്ടിയാലും 2011ന് അടുത്തെത്തില്ല. യു.ഡി.എഫ്. ഭരണത്തിനെതിരെ ഉ ാകേ പ്രതിഷേധവോട്ടും ബാലറ്റ് പേപ്പറിൽ ക ില്ല. ആർ.എസ്.പി., ജനത കക്ഷികളുടെ ചുവടുമാറ്റം മാത്രമാണോ ഇതിന് കാരണം?

ര ് മുന്നണികൾക്കിടയിലുള്ള വോട്ടർമാരുടെ ചാഞ്ചാട്ടം ഇനിയും പഴയപടി തുടരണമെന്നില്ല. ദേശീയരാഷ്ട്രീയത്തിലു ായ മാറ്റത്തിന്റെകൂടി പശ്ചാത്തലത്തിൽ പറയാനാവും കേരളത്തിലെ ഇടതുപാർട്ടികൾ നേരിടാൻ പോകുന്ന വലിയ ഭീഷണി ഹിന്ദുത്വരാഷ്ട്രീയത്തിന്റെ വളർച്ചയായിരിക്കുമെന്ന്. ശരിയാണ്, ഇടതുപക്ഷത്തെ മാത്രമാവില്ല ഇത് ബാധിക്കുക. പക്ഷേ, മുസ്ലിം, ക്രിസ്ത്യൻ വോട്ടുകളാണ് യു.ഡി.എഫിന്റെ നട്ടെല്ല്. സി.പി.എമ്മിന്റെ ശക്തികേന്ദ്രം ഹിന്ദുവോട്ടും. ബി.ജെ.പി. കേരളത്തിലെ പിന്നാക്ക ഹിന്ദുവിഭാഗത്തെ ലക്ഷ്യമിടുന്നു. പുലിവരുന്നേ എന്ന് പ േ കേൾക്കുന്നതുകൊ ് പേടിക്കേ എന്നുവിചാരിച്ചിരുന്നാൽ ശരിക്കും പുലി വന്നുകൂടെന്നില്ല. 34 വർഷംകൊ ് അരക്കല്ല, ഉരുക്കുതന്നെയിട്ട് ഉറപ്പിച്ച പശ്ചിമബംഗാളിൽ സംഭവിച്ചുകൊ ിരിക്കുന്നത് ഞെട്ടിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളാണ്. സി.പി.എം. ഓഫീസിന്റെ ബോർഡ് ഉൾപ്പെടെ എടുത്തുമാറ്റി അണികൾ ബി.ജെ.പി.യിലേക്കുപോയ ഒട്ടനവധി അനുഭവങ്ങൾ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യപ്പെട്ടു. ഇത് കേരളത്തിൽ ആവർത്തിക്കുമെന്ന് പറയുകയല്ല. ഹിന്ദുവോട്ട് നഷ്ടപ്പെടാതെ ന്യൂനപക്ഷവോട്ടും ന്യൂനപക്ഷവോട്ട് നഷ്ടപ്പെടാതെ ഹിന്ദുവോട്ടും ഉറപ്പിച്ചുനിർത്തുക എന്നത് വലിയൊരു ഞാണിന്മേൽക്കളിയാണ്. അത് അപകടകരമായ കളിയുമാണ്. വർഗീയവത്കരണം ര ുപക്ഷത്തും വലിയ അടിയൊഴുക്കായി മാറുന്നു ്. തരംകിട്ടിയാൽ വർഗീയവിഷംചീറ്റുന്നു സകലരും. ആഗോളതലത്തിൽ വളർന്നുകൊ ിരിക്കുന്ന അങ്ങേയറ്റം പ്രാകൃതമായ ഇസ്ലാമിക ഭീകരവാദം നമ്മുടെ നാട്ടിലാരുടെയും മനസ്സിനെ സ്വാധീനിക്കില്ല എന്ന് ധരിച്ചുകൂടാ. ഇത് ഇടതുപക്ഷത്തിന്റെമാത്രം പ്രശ്നമല്ല. പക്ഷേ, മതവോട്ടുകളുടെ ധ്രുവീകരണം സി.പി.എമ്മിനെയാവില്ല സഹായിക്കുക എന്ന് കഴിഞ്ഞ ലോക്സഭാ വോട്ടെടുപ്പുതന്നെ തെളിയിച്ചതാണ്.

പരമ്പരാഗത വ്യവസായത്തൊഴിലാളികളുടെയും കാർഷികത്തൊഴിലാളികളുടെയും മേഖലകൾ ദുർബലമാകുന്നു. പകരം പുതുതലമുറ സാങ്കേതികകമ്യൂണിക്കേഷൻ വ്യവസായങ്ങൾ ഉയർന്നുവരുന്നു. പഴയ ട്രേഡ് യൂണിയൻ രീതികൾ, തന്ത്രങ്ങൾ, ആശയങ്ങൾ എന്നിവകൊ ് സംഘാടനം പ്രയാസകരമായിട്ടു ്. വാട്സ് ആപ്പിലോ ഫേസ്ബുക്കിലോ പോസ്റ്റ് ഇട്ടാൽ തീരുന്ന പ്രശ്നമല്ല ഇത്. ടെലിവിഷൻ മുഖ്യമാധ്യമമാകുമ്പോൾ പാർട്ടിയും ഒരു ചാനൽ തുടങ്ങിയാൽമതി എന്ന് തീരുമാനിക്കുംപോലെ ലളിതമല്ല പ്രശ്നം. അങ്ങനെ മാധ്യമം തുടങ്ങിയാൽ മാധ്യമംതന്നെയാണ് പ്രശ്നം എന്ന നിലവരുമെന്നുമാത്രം.

ദൃശ്യമാധ്യമങ്ങളും നവമാധ്യമങ്ങളുമെല്ലാം ചേർന്ന് സൃഷ്ടിച്ച അദ്ഭുതകരമായ സുതാര്യതയുമായി പാർട്ടിയുടെ ചിട്ടവട്ടങ്ങൾ പൊരുത്തപ്പെടുന്നില്ല. പത്തുവർഷമായി വിഭാഗീയത തുടച്ചുനീക്കാൻ ഭഗീരഥപ്രയത്നം നടത്തിയ പാർട്ടിക്ക് ഒടുവിൽ അതിന്റെ പര്യവസാനം ആലപ്പുഴയിൽ അതിപരിതാപകരമായ രീതിയിലാണ് കാണേ ിവന്നത്. പൊതുയോഗത്തിലെ പ്രസംഗത്തിൽ പാർട്ടി ജനറൽ സെക്രട്ടറിക്കുതന്നെ സീനിയർമോസ്റ്റ് നേതാവിന്റെ പിണങ്ങിപ്പോക്കിനെക്കുറിച്ച് പറയേ ിവന്നു. തൊണ്ണൂറിനുശേഷം പാർട്ടി കൊ ുവന്ന ജനാധിപത്യപരിഷ്കാരങ്ങൾ ഇനിയും മുമ്പോട്ട് കൊ ുപോവുകയല്ലാതെ നിവൃത്തിയില്ല. ഇഷ്ടപ്പെട്ടാലും ഇല്ലെങ്കിലും കാറ്റും വെളിച്ചവും പാർട്ടിയിൽ കടന്നുവരികതന്നെ ചെയ്യും. അത് ഹൃദയപൂർവം സ്വീകരിക്കുമ്പോഴല്ല, തടയാൻ ശ്രമിക്കുമ്പോഴാണ് പാർട്ടിക്ക് ശ്വാസംമുട്ടുക. പഴയ ഇരുമ്പുമറകൾ പൊളിച്ചുനീക്കി കൂടുതൽ സുതാര്യതയോടെ പ്രവർത്തിക്കുമ്പോഴാണ് പാർട്ടിയിൽ ജീർണതകൾ കുറയുക. അതാണല്ലോ ജനാധിപത്യത്തിന്റെ അടിസ്ഥാന ന്യായീകരണവും.

ബൂർഷ്വാ ജനാധിപത്യ ഭരണഘടനയ്ക്കുകീഴിൽ നീ കാലം ഒരു സംസ്ഥാനം ഭരിക്കേ ിവന്നാൽ ഒരു കമ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിക്ക് എന്തെല്ലാം സാമ്പത്തിക പരിഷ്കാരങ്ങളാണ് നടപ്പാക്കാൻ കഴിയുക? 1957ൽ വ്യവസായം തുടങ്ങാൻ ബിർളയെ ക്ഷണിച്ചുകൊ ുവന്ന ഇ.എം.എസ്സിന് ഇക്കാര്യത്തിൽ സംശയമൊന്നുമു ായിരുന്നില്ല. കച്ചവടം, വ്യവസായം, ലാഭം, മുതലാളി തുടങ്ങിയവ മ്ലേച്ഛപദങ്ങളായി തുടരുന്ന ഇടതുപക്ഷ മനസ്സാണ് ഇപ്പോഴും കേരളത്തിലുള്ളതെങ്കിലും പശ്ചിമബംഗാളിനെ അപേക്ഷിച്ച് കേരളവും ഇവിടത്തെ ഇടതുപാർട്ടികളും ഏറെ മാറിയിട്ടു ്. ഇനിയെന്ത് എന്ന ചോദ്യമു ്. 34 വർഷത്തെ പശ്ചിമബംഗാൾ ഭരണം തെളിയിച്ചത് ഇടതുപക്ഷത്തിന്പ്രത്യേകിച്ച് സി.പി.എമ്മിന് ഈ ബൂർഷ്വാസമൂഹത്തിൽ തങ്ങളുടേതായ ഒരു ബദൽമാർഗം കാട്ടിക്കൊടുക്കാനില്ല എന്നാണ്. കമ്യൂണിസത്തിന്റെ അധികാരഘടന നിലനിർത്തുമ്പോൾത്തന്നെ മുതലാളിത്തത്തിന്റെ സാധ്യമായ എല്ലാ സൗകര്യങ്ങളും സ്വീകരിക്കുകയെന്ന ചൈനാതന്ത്രം ഇവിടെ സാധ്യമാണോ? ചൈനയുടെ സമ്പദ്വ്യവസ്ഥ അടിസ്ഥാനപരമായി ഇന്ത്യയുടെ മിശ്രവ്യവസ്ഥയിൽനിന്ന് വ്യത്യസ്തമല്ല എന്ന് ഡോ. കെ.എൻ. രാജ് 1997ൽ എഴുതിയിട്ടു ്. ചൈനയെ സാമ്രാജ്യത്വശക്തികൾ ഭയപ്പെടുന്നത് ചൈനയ്ക്ക് വലിയ പട്ടാളമുള്ളതുകൊ ല്ല, ചൈനയ്ക്ക് ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ വിപണി ഉള്ളതുകൊ ാണ്. ഇന്ത്യയിലെ പാതി ജനങ്ങൾക്കെങ്കിലും നല്ല വാങ്ങൽശേഷി ഉ ായാൽ ഇന്ത്യൻ വിപണിയെയും സാമ്രാജ്യത്വം ഭയപ്പെടുകതന്നെ ചെയ്യും. ചൈനാപാതയല്ല, ഇന്ത്യൻ പാതയാണ് സ്വീകരിക്കേ ത് എന്ന് പറയുമ്പോൾ അതെന്ത് എന്നുകൂടി കൃത്യതയോടെ നിർവചിക്കേ തു ്.

ദേശീയരാഷ്ട്രീയത്തിൽ പാർട്ടി സ്വീകരിച്ചുപോരുന്ന നിലപാടിൽ മാറ്റം വരുത്തേ തില്ല എന്നാണ് വിശാഖപട്ടണം കോൺഗ്രസ്സിന്റെ നിഗമനം എന്നാണ് മനസ്സിലാകുന്നത്. ഇത്തരം കാര്യങ്ങളിൽ പാർട്ടികോൺഗ്രസ് പെട്ടെന്നൊരു മാറ്റം പ്രഖ്യാപിക്കാറുമില്ല. നീ കാലത്തിനിടയിൽ നയമാറ്റങ്ങൾ ഉരുത്തിരിഞ്ഞുവരികയാണ് പതിവ്. ഒരു തത്ത്വവും രാഷ്ട്രീയവും ഇല്ലാത്ത ചില സംസ്ഥാനപാർട്ടികളുമായി സഖ്യമു ാക്കാൻ പിറകെനടന്ന നേതൃത്വം ഇവരേക്കാൾ ഭേദം കോൺഗ്രസ് തന്നെയാണ് എന്ന യാഥാർഥ്യം നാളെയെങ്കിലും അംഗീകരിക്കേ ിവരും. ഇന്നും ഒരു ദേശീയ മതേതരപാർട്ടിയാണ് കോൺഗ്രസ്. ബംഗാളിലും കേരളത്തിലും കോൺഗ്രസ് ബദ്ധശത്രുവാണെന്നത് ദേശീയതലത്തിൽ അർഥപൂർണമായ നിലപാടിന് തടസ്സമാവാൻ പാടില്ലാത്തതാണ്. ബംഗാളിൽ ശത്രുക്കളല്ലാതായിട്ടു ് സി.പി.എമ്മും കോൺഗ്രസ്സും. മുന്തിയ ശത്രുക്കൾ വേറെ വന്നുകഴിഞ്ഞു. കേരളത്തിൽ അങ്ങനെ സംഭവിക്കുന്നതുവരെ കാത്തുനിൽക്കേ തു േ ാ? വർഗീയതയ്ക്കെതിരെ പോരാടാൻ വർഗീയവിരുദ്ധരുടെ കൂട്ടായ്മയല്ലാതെ എന്ത് അദ്ഭുതമാണ് നിർദേശിക്കാൻ കഴിയുക?

എല്ലാ പാർട്ടികളും അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന ഒരു വലിയ പ്രശ്നമു ്. പാർട്ടിക്ക് നല്ല പ്രവർത്തകരെ കിട്ടാഞ്ഞാൽ എന്തുചെയ്യും? ബംഗാളിൽനിന്ന് കൊ ുവരാൻപറ്റില്ല. പ ് നാട്ടിലെ പുതുതലമുറയ്ക്ക് മാതൃകയാവുന്ന, മാന്യതയും സംസ്കാരവും ഉള്ളവരായിരുന്നു ഗ്രാമങ്ങളിൽപ്പോലുമുള്ള പ്രധാനപ്രവർത്തകർ. ഈ നില മാറുന്നു. എന്തുംചെയ്യാൻ മടിയില്ലാത്ത, പണത്തിനുവേ ിമാത്രം രാഷ്ട്രീയപ്രവർത്തകന്റെ വേഷംകെട്ടുന്നവർ പല പാർട്ടികളുടെയും പ്രാദേശികതലത്തിലെ നേതൃത്വം ഹൈജാക്ക് ചെയ്തിട്ടു ്. ഗു ായിസവും റിയൽ എസ്റ്റേറ്റ് വ്യാപാരവുമാണ് പലേടത്തും പൊതുപ്രവർത്തകരുടെ മുഖ്യ വരുമാനമാർഗം. സ്ഥാനമാനങ്ങൾക്കുള്ള ആർത്തിയാണ് പല പ്രവർത്തകരെയും നയിക്കുന്നത്. പാർട്ടിയുടെ പല സംഘടനാ റിപ്പോർട്ടുകളിലും ഇത് ചൂ ിക്കാട്ടിയിട്ടു ്. കാഡറുകളുടെ നിലവാരത്തകർച്ച സി.പി.എമ്മിന്റെയും ഭാവിയെ ബാധിക്കും. ലക്ഷ്യബോധവും ആശയവ്യക്തതയും അർപ്പണമനോഭാവവുമുള്ള പുതുതലമുറയെ ആകർഷിക്കാൻ

കഴിഞ്ഞില്ലെങ്കിൽ സമൂഹത്തിന്റെ തിന്മകളെ നേരിടാൻ കഴിയില്ലെന്ന് മാത്രമല്ല, പാർട്ടിതന്നെ വലിയ തിന്മയായി മാറുകയും ചെയ്യും. 'കാണാൻ നല്ല മൊഞ്ചുള്ള ആൾ' ജനറൽ സെക്രട്ടറിയായതുകൊ ുമാത്രം പുതുതലമുറ ആകർഷിക്കപ്പെടില്ലല്ലോ. ലോക കമ്യൂണിസത്തിന്റെ തകർച്ചയുടെ ഫലമായു ായ ആത്മവിശ്വാസത്തകർച്ച ഇതോടൊപ്പം കണേ തു ്. കമ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനം കേരളത്തിന്റെ നവോത്ഥാനത്തിന്റെകൂടി സൃഷ്ടിയാണെന്ന് പറയാറു ്. നവോത്ഥാനത്തിന്റെ മൂല്യങ്ങൾ ഇന്ന് അടിമുടി ചോദ്യംചെയ്യപ്പെടുകയാണ്. മതമൗലികവാദത്തിന്റെയും മത രാഷ്ട്രീയത്തിന്റെയും സംഘടിതശക്തികൾ കേരളത്തെ പഴയ ഭ്രാന്താലയത്തിന്റെ പുതിയ പതിപ്പായി രൂപാന്തരപ്പെടുത്തുകയാണ്. നൂറ്റാ ുകൾക്ക് പിറകിലേക്ക് സമൂഹത്തെ പിടിച്ചുവലിക്കുന്ന മതഭ്രാന്തന്മാരെ ചെറുക്കാനെങ്കിലും ഇടതുപക്ഷം മുന്നിൽനിന്നേ തീരൂ.

ജനാധിപത്യമൂല്യങ്ങൾകൂടി മുറുകെപ്പിടിക്കുന്ന പ്രവർത്തനത്തിലൂടെയേ ജനസ്വാധീനം വർധിപ്പിക്കാൻ മാർക്സിസ്റ്റ്പാർട്ടിക്ക് കഴിയുകയുള്ളൂ. രാഷ്ട്രീയവിപണിയിൽ ആവശ്യക്കാരില്ലാത്ത ഒരു എടുക്കാച്ചരക്കല്ല ധാർമികമൂല്യങ്ങൾ എന്ന് ഡൽഹിയിൽ ആംആദ്മി പാർട്ടിയുടെ ഉയർച്ച തെളിയിച്ചിട്ടു ്. പഴയ പാർട്ടികൾക്കും മൂല്യവത്തായ പ്രവർത്തനങ്ങളിലൂടെ ജനപിന്തുണ നേടാം. ഇനിയൊരു അരനൂറ്റാ ് അല്ല, ഒരു പതിറ്റാ െ ങ്കിലും കേരളത്തിൽ നിലനിൽക്കാൻ സി.പി.എം. അങ്ങനെ ചിലതെല്ലാം ചെയ്തേതീരൂ.

Publised in Mathrubhumi Daily from 23rd to 25th April 2015